

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Lingva Avrea Christianorvm

Ruben, Leonhard

Padibornae, 1606

Capvt 61. Hic docetur pulcherrimo exemplo nunquam malis, sed semper optimis colloquijs, cuius Christiano vtendum esse.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56433)

8. Virginum os, in quo non est inuentum mendacium, Apoc. cap. 14. 5.

Z.

1. Zachariæ os, quod vt aper- Zachariae os.
tum in circumcissione D. Ioannis Baptistæ, cœpit loqui Zacharias benedicens Deum, Luc. 1. 64.

2. Zorobabel mirificum sermonē locutus sub Dario rege Persarum, 3. Esd. 5. 6.

CAPVT LXI.

Hic docetur pulcherrimo exemplo, nunquam malis, sed semper optimis colloquijs utendum esse.

EX supradictis omnibus capitibus satis superq; elici potest, quàm exactè quiuis Christianus, & maximè religiosus, linguæ suæ attendere debeat, ne exiguo isto linguæ membro ad vana & inutilia (nam ad turpia nefas sit) abutatur, sed cùm loquendum est, ijs colloquijs sese & colloquentem oble-

ctet

eter, quibus & sancti angeli & Deus
 ipse recreari possit. Nam id quàm
 acceptum sit diuinæ bonitati infi-
 gni reuelatione cuidam sancto E-
 remi incolæ Deus ad nostram
 utilitatem manifestauit. Qua de re
 sic legimus in *Vitis Patrum*, dist.
 2. Fuit quidam vir magnus de san-
 ctis senioribus cui talem gratiam
 donauerat Christus, reuelante ei
 Spiritu sancto, vt videre posset,
 quòd alij non videbant. Refere-
 bat enim sanctis Patribus dicens:
 Quòd aliquando quàm plurimi se-
 dentes fratres, simul loquebantur
 inter se, & conferebant de sanctis
 scripturis quæ ad salutem pertinet
 animarum. Stabant autem circa
 eos sancti angeli lætantes, in hilari
 vultu, considerantes, delectaban-
 tur enim de eloquio Domini.
 Cumq; aliud quòdcunq; inter se
 loquerentur, statim angeli sancti
 recedebant longius, indignantes

*Ange-
 li ad
 sunt
 sacra
 loquē-
 tibus.*

contra

contra eos. Veniebant autē porci
 sordidissimi & morbo pleni, & vo-
 lutabant se inter eos. Dæmones e-
 nim in specie porcorum, delecta-
 bantur de superbia & vana loque-
 la eorum. Beatus autem senior hæc
 videns, abiit in suam cellulam, &
 per totam noctem cum grandi fle-
 tu & ululatu gemēdo deflebat mi-
 serias nostras. Exhortabantur au-
 tem sancti patres, per Monasteria
 & commonebant fratres dicentes:
 Cohibete fratres à multiloquio &
 ab ociosis verbis linguam, quia
 malus interitus animæ generatur,
 & non intelligimus, quoniam per
 hæc & Domino Deo & sanctis An-
 gelis odibiles sumus. Dicit enim
 scriptura diuina, quòd in multilo-
 quio non effugies peccatum, hæc
 enim infirmam & vacuam efficiūt
 mentem atque animam nostram.
 Hæc ibi. Quo exemplo proposi-
 to, finem huic libello impono.

*Dæmo-
 nes in
 forma
 porcorum
 ad
 sunt
 malè
 loquē-
 tibus.*

Hoc

Hoc vnicum à Christiano lectore
petens, vt pijs apud Deum id a-
gat precibus, vt diuina misericor-
dia præterita linguæ meæ peccata
sua clementia diluat, & in poste-
rum eam calculo ignito cha-
ritatis consignet.

* *
*

FINIS LAUS DEO.

